Металлофиз. новейшие технол. / Metallofiz. Noveishie Tekhnol. © 2014 ИМФ (Институт металлофизики 2014, т. 36, № 7, сс. 947-957 им. Г. В. Курдюмова НАН Украины) Оттиски доступны непосредственно от издателя Фотокопирование разрешено только Напечатано в Украине. в соответствии с лицензией

СТРОЕНИЕ И СВОЙСТВА НАНОРАЗМЕРНЫХ И МЕЗОСКОПИЧЕСКИХ МАТЕРИАЛОВ

PACS numbers: 61.48.-c, 61.82.Pv, 71.15.Mb, 71.20.Tx, 78.30.Na, 81.05.ub, 82.35.-x

Структура та властивості фуллеренів С₅₈ та С₆₂

О. М. Пастушенко, А. І. Момот

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, фізичний факультет, просп. Акад. Глушкова, 4ª, 03022 Київ, Україна

Методами квантової хімії знайдено структури та енергії стабільних ізомерів фуллеренів C_{58} і C_{62} та одержано їх коливні спектри. Виявлено, що спектри інфрачервоного поглинання та комбінаційного розсіяння світла C_{58} і C_{62} істотно відрізняються від спектрів C_{60} , а саме, спостерігаються розщеплення вироджених ліній і поява нових, які пов'язані з коливаннями, що не мали спектрального прояву в C_{60} . Запропоновано новий механізм полімеризації фуллеритів під дією опромінення — об'єднання фуллеренів за допомогою молекул C_{2} .

Методами квантовой химии найдены структуры и энергии стабильных изомеров фуллеренов C_{58} и C_{62} и получены их колебательные спектры. Обнаружено, что спектры инфракрасного поглощения и комбинационного рассеяния света C_{58} и C_{62} существенно отличаются от спектров C_{60} , а именно, наблюдаются расщепление вырожденных линий и появление новых, которые связаны с колебаниями, не имеющими спектрального проявления в C_{60} . Предложен новый механизм полимеризации фуллерита под действием облучения — объединение фуллеренов с помощью молекул C_2 .

Structures and energies of stable isomers of the C_{58} and C_{62} fullerenes are determined, and their vibrational spectra are obtained, using quantumchemistry methods. As revealed, the infrared absorption and Raman spectra of C_{58} and C_{62} essentially differ from the spectra of C_{60} , namely, the splitting of degenerate lines is observed. The appearance of new lines is conditioned by vibrations, which are not manifesting themselves in spectra of C_{60} . A new mechanism of fullerite polymerization under irradiation is proposed as the assembly of fullerenes by means of the C_2 molecules.

Ключові слова: ізомери фуллеренів, полімеризація фуллеритів, КРспектроскопія фуллеренів, ІЧ-спектроскопія фуллеренів.

947

(Отримано 22 листопада 2013 р.)

1. ВСТУП

Тонкі плівки фуллеритів є перспективними для застосування у наноелектроніці, зокрема, як захисні покриття, фоторезистори, а також у нанобіотехнологіях і медицині. Актуальною задачею є покращення механічних властивостей плівок фуллеритів, а саме, їхньої міцності. Одним зі способів покращення механічних властивостей є їх полімеризація. Полімеризація плівок фуллеритів під дією йонного опромінення спостерігалась в роботі [1], також певного успіху в полімеризації плівок фуллеритів за допомогою електронного опромінення та опромінення йонами нелужних металів було досягнуто в роботах [2, 3], в яких, зокрема, було запропоновано механізм полімеризації за рахунок утворення комплексу метал-фуллерен з переносом заряду від атомів металів до молекул С₆₀, тобто виникненням між ними донорно-акцепторної взаємодії. Але відомо, що внаслідок опромінення фуллеренів можливе утворення фуллеренових кластерів C_{60-2n} [4, 5], тобто відбувається вибивання молекул C_2 з фуллеренів, які залишаються всередині плівки і взаємодіють з фуллеренами, тому пояснення полімеризації без аналізу цих процесів є неповним. В роботах [4, 5] знайдено будову ізомерів фуллерену С₅₈, але не досліджувались коливальні спектри. Проте, як відомо, інфрачервона (IЧ) та КР-спектроскопія фуллеритів [1-3] є суттєвим джерелом інформації про їх структуру. Отже метою нашої роботи є дослідження коливальних спектрів фуллерену С₅₈ та взаємодії молекули С2 з фуллеренами С60 за допомогою методів квантової хімії.

Квантово-хімічні обчислення проводились у програмному пакеті Gaussian [6] методом теорії функціоналу густини (Density Functional Theory (DFT) з гібридним функціоналом B3LYP і валентнорозщепленим поляризаційним базисним набором 6-31G(d)).

2. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУЛЛЕРЕНУ C_{58}

При видаленні з фуллерену C_{60} двох сусідніх атомів, які зв'язані подвійним зв'язком, після виконання оптимізації геометрії молекули одержуємо 2 ізомери (4-4-8(6) та 4-4-8(5)); якщо видалити атоми, що зв'язані одинарним зв'язком, одержуємо ізомер (5-5-7) (див. рис. 1). Тобто вакансії в молекулі C_{60} створюються переформуванням деяких початкових 5-ти і 6-ти членних кілець, внаслідок чого в дефектній структурі утворюються більші (7-, 8- і 9-членні) та менші (4- і 5-членні) кільця. Саме з типом кілець, які утворюються у фуллерені C_{58} , пов'язане маркування ізомерів. Але атоми вуглецю, які втрачає C_{60} , не обов'язково повинні бути сусідніми [5]. Як-

948

Рис. 1. Ізомери фуллерену С₅₈: 4-4-8(5) (*a*), 4-4-8(6) (*б*), 5-5-7 (*в*).

що видалити два атоми, які не є сусідніми, а знаходяться навпроти один одного, то можна одержати досить велику кількість ізомерів, чотири з яких наведено на рис. 2, 3.

Результати оптимізації геометрії збігаються з відомими раніше. Так, наприклад, у статті [5] було знайдено ізомери C_{58} (4-4-8(5), 5-5-7, 5-4-9), а в роботі [4] — C_{58} (4-4-8(5), 4-4-8(6), 5-5-7).

Результати порівняння енергій основного стану ізомерів C_{58} наведено в табл. 1. Показано різницю енергій основного стану найбільш стабільного ізомеру C_{58} (5-5-7) та інших ізомерів. Видно, що ізомери, які утворені внаслідок вибивання двох сусідніх атомів вуглецю, є більш стабільними, ніж ті, що утворені вибиванням несусідніх атомів, тому вичерпний аналіз всіх ізомерів такого типу не

Рис. 2. Ізомери фуллерену С₅₈: 5-4-9_б (*a*), 6-5-8_а (б).

Рис. 3. Ізомери фуллерену С₅₈: 6-5-8_б (*a*), 6-5-8_в (б).

виконувався. Для кожного з ізомерів було виконано обчислення частот власних коливань і одержано спектри інфрачервоного поглинання та комбінаційного розсіяння. Спектри інфрачервоного поглинання для C_{60} та C_{58} (5-5-7) наведено на рис. 4.

Як відомо зі 174-х коливань фуллерену C_{60} лише 46 можна розрізнити, що пов'язано із симетрією молекули, і лише 4 з них проявляються в ІЧ-спектрі [8–11]. Експериментальним значенням частот цих коливань: 1429, 1183, 577 і 528 см⁻¹ відповідають обчислені нами 1459, 1214, 588, 537 см⁻¹. Для фуллерену C_{58} спектральна картина є складнішою. Утворення дефекту зменшує симетрію молекули — знімається виродження, частоти коливань розщеплюються, виявляються коливання, які відсутні в спектрі C_{60} .

Ізомери ${ m C}_{58}$	E _{о.с.} , ат. од. (DFT)	$\Delta E = E_{ m o.c.} - E_{ m min}$, ат. од.	ΔE , eB
4-4-8 (6)	-2209,655	0,174	4,737
4-4-8 (5)	-2209,781	0,048	1,308
5-5-7	-2209,829	0	0
6-5-8_б	-2209,542	0,287	7,810
6-5-8_a	-2209,539	0,290	7,895
6-5-8_в	-2209,191	0,638	17,361
5-4-9	-2209,139	0,690	18,776

ТАБЛИЦЯ 1. Енергії основного стану ізомерів С₅₈.

Рис. 4. Порівняння спектрів поглинання в інфрачервоній області молекул С₆₀ (1) і С₅₈ (5-5-7) (2).

3. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУЛЛЕРЕНУ С62

Після опромінення фуллеритової плівки з молекул C_{60} вибиваються мікрокластери C_2 , які залишаються у фуллериті і можуть взаємодіяти з C_{60} . Кластер C_2 може вбудуватися в молекулу C_{60} . З роботи [12] відомо 24 стійких ізомери C_{62} . Нами було досліджено можливість приєднання мікрокластера C_2 до поверхні фуллерену, без його вбудовування у саму молекулу. Внаслідок оптимізації геометрії одержано два стійких ізомери (рис. 5, 6).

Ізомери C_{62} утворюються внаслідок появи хімічних зв'язків між атомом вуглецю з молекули C_2 та атомами вуглецю з молекули C_{60} , які знаходяться між п'ятикутником і шестикутником (ізомер C_{62}

Рис. 5. Ізомер фуллерену С₆₂ (6-2-6).

Рис. 6. Ізомер фуллерену С₆₂ (5-2-6).

(5-2-6)) або між двома шестикутниками (ізомер С₆₂ (6-2-6)).

Енергії основних станів молекул представлено в табл. 2. Порівняння суми енергій молекул C_{60} та C_2 з енергією молекул C_{62} , показує, що існування молекули C_{62} є енергетично вигідним, оскільки вона має меншу енергію, аніж окремі молекули C_{60} і C_2 . Енергії зв'язку наведено в табл. 3.

Порівняння спектрів ІЧ-поглинання молекул C_{60} з C_{62} (5-2-6) та C_{60} з C_{62} (5-2-6) (рис. 7, 8), показує, що в спектрах останніх присутні інтенсивні лінії на частотах 1795 см⁻¹ (C_{62} (5-2-6)) та 1878 см⁻¹ (C_{62} (6-2-6)), які пов'язані з коливанням фраґменту C_2 , який приєднався до фуллерену. Така лінія, очевидно, відсутня в спектрі C_{60} , а також

Молекула	Енергія основного стану, ат. од.
C_{60}	-2285,780
C_2	-75,878
$C_{62}(5-2-6)$	-2361,824
C ₆₂ (6-2-6)	-2361,831
$C_{60} + C_2$	$-2361,\!677$

ТАБЛИЦЯ 2. Енергії основного стану молекул C₆₀, C₂, C₆₂ (5-2-5), C₆₂ (6-2-6).

ТАБЛИЦЯ 3. Енергія зв'язку C₂ з фуллереном C₆₀.

Ε	Молекули	Енергія зв'язку, eB
E_1	$C_{60} + C_2 - C_{62} (5-2-5)$	3,967
${E}_2$	$C_{60} + C_2 - C_{62}$ (6-2-6)	4,164

Рис. 7. Порівняння спектрів поглинання в інфрачервоній області молекул C₆₀ (1) та C₆₂ (5-2-6) (2).

Рис. 8. Порівняння спектрів поглинання в інфрачервоній області молекул C₆₀ (1) та C₆₂ (6-2-6) (2).

не виявляється в IЧ-спектрі C_2 , тому може бути використана для ідентифікації молекули C_{62} (5-2-6) та C_{62} (6-2-6) в експерименті.

Спектри комбінаційного розсіяння молекул C_{62} (5-2-5) і C_{62} (6-2-6) наведено на рис. 9 та 10.

Лінія, яка відповідає коливанням молекули C_2 , нанесена на рисунках 9, 10 під номером 3 і знаходиться на частоті 1890 см⁻¹. Розщеплення вироджених частот, яке спостерігається в спектрі комбінаційного розсіяння фуллерену C_{62} , є не таким сильним як в молекулі C_{58} , тобто відбулося незначне порушення симетрії через те, що молекула C_2 приєдналась до поверхні фуллерену, а не вбудувалась

Рис. 9. Порівняння спектрів комбінаційного розсіяння для молекул $C_{60}(1)$, $C_{62}(5-2-6)(2)$ і $C_2(3)$.

Рис. 10. Порівняння спектрів комбінаційного розсіяння для молекул C_{60} (1), C_{62} (6-2-6) (2) і C_2 (3).

всередину.

На частотах 1759 см⁻¹ (C₆₂ (5-2-6)) та 1850 см⁻¹ (C₆₂ (6-2-6)) виявляються значні коливання молекули C₂, яка приєдналася до фуллерену.

Отже, фуллерен C_{60} може з'єднатися з мікрокластером C_2 , утворючи комплекс C_{62} , який є енергетично вигідним. Тому за початкову структуру було вибрано молекулу C_{62} , поряд з якою знаходиться C_{60} . Внаслідок оптимізації геометрії утворився комплекс C_{122} (рис. 11).

Рис. 11. Комплекс C_{122} (6-2-6), який утворився шляхом приєднання молекули C_2 з двома фуллеренами C_{60} .

Стійкість цього комплексу підтверджується відсутністю уявних частот у коливальному спектрі. Утворення таких комплексів може бути одним із механізмів полімеризації фуллеритів під дією йонізувального випромінювання, внаслідок якого з C_{60} вибиваються мікрокластери C_2 . Завдяки наявності двох ізомерів C_{62} в комплексі фуллерену C_{122} , очевидно, існують різні ізомери.

4. ВИСНОВКИ

1. Методом функціонала густини обчислено структури та енергії ізомерів фуллеренів C_{58} і C_{62} та визначено найбільш стабільні ізомери. Енергія зв'язку молекули C_2 з фуллереном C_{60} складає $\cong 4$ еВ, а мінімальна енергія, яка необхідна для видалення C_2 з $C_{60} \cong 12,4$ еВ. Досліджено зміни структури та властивостей ізомерів.

2. Обчислено власні коливання молекул C_{58} та C_{62} , показано, що їх спектри ІЧ-поглинання та КРС істотно відрізняються від спектрів C_{60} , а саме, відбувається розщеплення вироджених коливань, також у спектрах C_{58} та C_{62} виявляються коливання, які відсутні в C_{60} . 3. Запропоновано можливий механізм полімеризації фуллеритів під дією опромінення, а саме, об'єднання фуллеренів за допомогою молекул C_2 .

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- 1. J. Kastner, H. Kuzmany, and L. Palmetshofer, *Appl. Phys. Lett.*, **5**, No. 65: 543 (1994).
- Е. Л. Павленко, О. П. Дмитренко, М. П. Кулиш, М. Е. Корниенко, М. А. Заболотный, Ю. Е. Грабовский, В. А. Брусенцов, Т. В. Родионова, Б. Н. Романюк, И. М. Хацевич, В. В. Стрельчук, *Вопросы атомной науки и*

техники, № 2: 22 (2011).

- О. Л. Павленко, Полімеризація плівок фулеритів С₆₀ при леґуванні металами та опроміненні (Автореферат дис. ... канд. фіз.-мат. наук) (Київ: Київський національний університет: 2012).
- 4. S. U. Lee and Yo.-K. Han, J. Phys. Chem., 121, No. 8: 3941 (2004).
- 5. M. V. Makarets, Yu. I. Prylutskyy, O. V. Zaloyilo, and P. Scharff, *Fullerenes*, Nanotubes and Carbon Nanostructures, **13**, Suppl. 1: 339 (2005).
- 6. J. B. Foresman and Æ. Frisch, *Exploring Chemistry with Electronic Structure Methods* (Pittsburgh, PA: Gaussian Inc.: 1996).
- 7. M. J. Frisch, G. W. Trucks, H. B. Schlegel, G. E. Scuseria, M. A. Robb, J. R. Cheeseman, J. A. Montgomery, Jr., T. Vreven, K. N. Kudin, J. C. Burant, J. M. Millam, S. S. Iyengar, J. Tomasi, V. Barone, B. Mennucci, M. Cossi, G. Scalmani, N. Rega, G. A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Hada, M. Ehara, K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda, O. Kitao, H. Nakai, M. Klene, X. Li, J. E. Knox, H. P. Hratchian, J. B. Cross, V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R. E. Stratmann, O. Yazyev, A. J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J. W. Ochterski, P. Y. Ayala, K. Morokuma, G. A. Voth, P. Salvador, J. J. Dannenberg, V. G. Zakrzewski, S. Dapprich, A. D. Daniels, M. C. Strain, O. Farkas, D. K. Malick, A. D. Rabuck, K. Raghavachari, J. B. Foresman, J. V. Ortiz, Q. Cui, A. G. Baboul, S. Clifford, J. Cioslowski, B. B. Stefanov, G. Liu, A. Liashenko, P. Piskorz, I. Komaromi, R. L. Martin, D. J. Fox, T. Keith, M. A. Al-Laham, C. Y. Peng, A. Nanayakkara, M. Challacombe, P. M. W. Gill, B. Johnson, W. Chen, M. W. Wong, C. Gonzalez, and J. A. Pople, Gaussian 03, Revision E.01 (Wallingford CT: Gaussian, Inc.: 2004).
- 8. J. Shinar, Optical and Electronic Properties of Fullerenes and Fullerene-Based Materials (New York: J. Dekker: 1999).
- 9. A. Hirsch, *Fullerenes and Related Structures* (Berlin-Heidelberg: Springer Verlag: 1999).
- Fullerene Polymers and Fullerene Polymer Composites. Springer Series in Materials Science. Vol. 38 (Eds. P. C. Eklund and A. Rao) (Berlin-Heidelberg: Springer-Verlag: 2000).
- 11. Т. Л. Макарова, Физика и техника полупроводников, 35, № 3 (2001).
- 12. Ya.-H. Cui and D.-L. Chen, J. Phys. Chem. A, 111: 7933 (2007).

REFERENCES

- 1. J. Kastner, H. Kuzmany, and L. Palmetshofer, *Appl. Phys. Lett.*, 5, No. 65: 543(1994).
- O. L. Pavlenko, O. P. Dmytrenko, M. P. Kulish, M. Ye. Korniyenko, M. A. Zabolotnyi, Yu. Ye. Grabovskyi, V. A. Brusentsov, T. V. Rodionava, B. M. Romanuik, I. M. Khacevych, V. V. Strilchuk, *Problems of Atomic Science* and Technology, No. 2: 22 (2011).
- 3. O. L. Pavlenko, *Polimerizatsiya Plivok Fuleritov C*₆₀ pry Leguvanni Metalamy ta Oprominenni (Autoref. Dis. ... Cand. Phys.-Math. Sci.) (Kyiv: Kyiv National University: 2012) (in Ukrainian).
- 4. S. U. Lee and Yo.-K. Han, J. Phys. Chem., 121, No. 8: 3941 (2004).
- 5. M. V. Makarets, Yu. I. Prylutskyy, O. V. Zaloyilo, and P. Scharff, *Fullerenes*, Nanotubes and Carbon Nanostructures, **13**, Suppl. 1: 339 (2005).

- 6. J. B. Foresman and Æ. Frisch, *Exploring Chemistry with Electronic Structure Methods* (Pittsburgh, PA: Gaussian Inc.: 1996).
 - M. J. Frisch, G. W. Trucks, H. B. Schlegel, G. E. Scuseria, M. A. Robb,
 - J. R. Cheeseman, J. A. Montgomery, Jr., T. Vreven, K. N. Kudin, J. C. Burant,
 - J. M. Millam, S. S. Iyengar, J. Tomasi, V. Barone, B. Mennucci, M. Cossi,
 - G. Scalmani, N. Rega, G. A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Hada, M. Ehara,
 - K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda,
 - O. Kitao, H. Nakai, M. Klene, X. Li, J. E. Knox, H. P. Hratchian, J. B. Cross,
 - V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R. E. Stratmann, O. Yazyev, A. J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J. W. Ochterski, P. Y. Ayala,
 - K. Morokuma, G. A. Voth, P. Salvador, J. J. Dannenberg, V. G. Zakrzewski,
 - S. Dapprich, A. D. Daniels, M. C. Strain, O. Farkas, D. K. Malick,
 - A. D. Rabuck, K. Raghavachari, J. B. Foresman, J. V. Ortiz, Q. Cui,
 - A. G. Baboul, S. Clifford, J. Cioslowski, B. B. Stefanov, G. Liu, A. Liashenko,
 - P. Piskorz, I. Komaromi, R. L. Martin, D. J. Fox, T. Keith, M. A. Al-Laham,
 - C. Y. Peng, A. Nanayakkara, M. Challacombe, P. M. W. Gill, B. Johnson,
 - W. Chen, M. W. Wong, C. Gonzalez, and J. A. Pople, Gaussian 03, Revision
 - E.01 (Wallingford CT: Gaussian, Inc.: 2004).

7.

- 8. J. Shinar, Optical and Electronic Properties of Fullerenes and Fullerene-Based Materials (New York: J. Dekker: 1999).
- 9. A. Hirsch, *Fullerenes and Related Structures* (Berlin–Heidelberg: Springer Verlag: 1999).
- Fullerene Polymers and Fullerene Polymer Composites. Springer Series in Materials Science. Vol. 38 (Eds. P. C. Eklund and A. Rao) (Berlin-Heidelberg: Springer-Verlag: 2000).
- 11. T. L. Makarova, *Fizika i Tekhnika Poluprovodnikov*, **35**, No. 3 (2001) (in Russian).
- 12. Ya.-H. Cui and D.-L. Chen, J. Phys. Chem. A, 111: 7933 (2007).